

Ročník III.
Číslo 2
Prosinec 2007

Časopis dětí ze Základní školy Bavorovská ve Vodňanech

Co se děje

Vážení čtenáři,

nastal opět čas adventu,

rozjímání, bilancování.

Přejeme Vám všem krásné

Vánoce, pohodu, štěstí, zdraví a

v novém roce 2008 co nejvíce

úspěchů.

5. 11. – proběhl výchovný koncert
v tělocvičně školy, mohli jsme si zkusit
zahrát na neobvyklé hudební nástroje

14. 11. – prvňáčci zhlédli pohádku O rybáři
a zlaté rybce

7. 12. – jsme navštívili představení
Yamaha in koncert

7. 12. se konal v tělocvičně školy již
tradiční maškarní karneval, který pořádali
žáci 8. ročníků

11. 12. naši nejmladší spolužáci zhlédli
představení Vánoční diamant

14. 12. jeli žáci druhých a třetích ročníků
do Českých Budějovic na představení Jak
se dříve strašovalo

19. 12. ZUŠ pro nás uspořádala vánoční
koncert

Navštívili jsme

ADAMUSOVO TRIO V SÍNI VÁŠI PŘÍHODY (pátek 12.10. 07)

Studenti Gymnázia Vodňany a někteří žáci ZŠ Bavorovská měli možnost zhlédnout profesionální hudební těleso z Prahy.

Adamusovo trio založil v r.1985 vedoucí souboru Jan Adamus (hoboje, anglický roh), společně s ním vystoupily Jitka Adamusová (housle) a Květa Novotná (klavír). Na sólové dráze v 70. letech dosáhl každý z nich řady ocenění doma i v zahraničí, např. J. Adamus získal 1.cenu na Pražském jaru (1977), J. Adamusová zvítězila na mezinárodní soutěži v Londýně, K. Novotná je pak laureátkou soutěží v Bolzanu, Neapoli a Zwickau.

Pro studenty si připravili pořad s názvem „Hudební styly“, ve kterém se představily jak sólové nástroje, tak i komorní hra. V hodinovém pořadu zazněly ukázky barokní hudby, samozřejmě J.S.Bach a část skladby Jaro A.Vivaldiho, z hudby klasické jsme slyšeli Mozartův Turecký pochod, Menuet J.Haydna a oblíbenou klavírní skladbu L.van Beethovena Pro Elišku. Z období romantismu zaujala jedna z ústředních melodií Bizetovy Carmen v úpravě pro housle, klavíristka upoutala svou brilantní technikou ve skladbě F.Schuberta a v díle Na břehu mořském B.Smetany. Anglický roh zahrál své asi nejznámější sólo z Larga 9.symfonie A.Dvořáka, housle pak Humoresku téhož autora a technicky náročnou etudu N.Paganiniho. Procházku hudebními styly zakončila ukázka z díla E.Viklického (20.st.). Celý program zopakovalo Adamusovo trio třikrát za dopoledne (!) a vyšlo tak vstříc našemu přání, aby mohli předvést své umění většímu počtu žáků.

Všechny vybrané ukázky byly vhodně doplněny průvodním slovem a předvedeny s velkou lehkostí a jakoby samozřejmostí. Věřím, že většinu přítomných dokázali účinkující svým mistrovstvím a zároveň neokázalostí a přirozeným projevem zaujmout. Znovu se tak potvrdilo, že když někdo něco opravdu umí, zůstává skromný; škoda jen, že se s tímto jevem, tak častým ve vážné hudbě, nesetkáváme i u jiných profesí, např. politiků.

Poděkování patří p.ředitelce Romaně Chytilové, která ochotně umožnila konání této akce v důstojném prostředí koncertního sálu ZUŠ.

Hana Bezděková

NÁVŠTĚVA MUZEA

22. října se 6. třída ze ZŠ Bavorovská Vodňany vydala do Muzea a galerie ve Vodňanech.

Po obědě jsme se sešli v šatnách a vyrazili na náměstí. Šli jsme po Bavorovské ulici, kolem staré školy a kostela, přešli náměstí a vešli do budovy Muzea a galerie. Tam na nás čekala ředitelka muzea a galerie p. Velková, která pro nás měla připravený program. Přinesla nám z depozitáře různé věci - nálezy, ukazovala nám, jak je takový předmět zabalen a vyplněn k němu papír s údaji o předmětu, druhem, nálezcem, datem nález, popisem nález a místem, kde se předmět našel. Přinesla nám na ukázkou nejhezčí kousky z vodňanského depozitáře, byly to staré prsteny, záušnice, různé zbytky předmětů, restaurované předměty a střepy z váz, předmětů a nádob. Střepy byly zabaleny v papírových pytlích. Byly tam také knihy, které jsme si mohli prohlédnout a také je použít k práci, kterou jsme dostali za úkol.

Naším úkolem bylo to, že jsme měli nakreslit každý obrázek předmětu, který jsme si vybrali.

Vytvořili jsme skupinky a měli jsme o předmětu ještě dohromady napsat záznam a popis a všem to nakonec přečíst.

Do školy jsme se vrátili plni nových zážitků.

Václav Mašek

Magický les

Byl obyčejný letní den. U nás doma to probíhalo jako vždy. Tatínek si u stolu četl noviny a maminka v kuchyni vařila snídani. Když bylo vařeno, tatínek a já jsme snídani spolykali, jak nejrychleji to šlo. Tatínek běžel do obýváku, popadl ovladač a zapnul si svůj oblíbený pořad, kdežto já jsem šla na svůj strom, kde mi rodiče postavili nový a bezvadný úkryt. Do úkrytu chodím každý den a maluji si své postavičky, které si vymýšlím.

Dnešní den ale nebyl jen tak obyčejný. Přeci není normální, když se v letní den zatáhne obloha a zvedne silný vítr! Právě to se stalo. Korouhvička se otáčela tak rychle, jako by nevěděla, jakým směrem se má otočit. Křičela jsem: „Mami, tati, pomoc!“ Ale nikdo mě neslyšel. Najednou se ozval hrom tak silný, že mi zalehly uši. Blesky metaly po obloze jako splašené. Ozvalo se: „Prásk!“ A já upadla do bezvědomí.

Po nějaké době jsem se probudila opět ve svém úkrytu, ale už jsem nebyla na naší zahradě. Byla jsem v lese. Nebyl to však obyčejný les. Vypadalo to tu jako v pohádce. Všude po zemi chodily, poletovaly, plazily se a skákaly moje vlastní vymyšlené postavičky. Vydechla jsem tou vší nádherou. Poté jsem zjistila, že mám na hlavě korunu. Byla jsem vládkyně toho všeho!

Přiletěly za mnou dvě víly a řekly mi: „Vítej v Magickém lese, naše vládkyně.“ Pak se změnil můj úkryt na ten nejhezčí z paláců. Fauni, skřítki a víly mě rozmazlovali svými výbornými jablky, pomeranči, melouny a jiným bezvadným ovocem.

Pak jsem se rozhodla, že se projdu po svém novém království. Potkala jsem elfy, hobity, různé skřítky a spoustu jiných kouzelných bytostí. Pak se ale mezi stromy objevila bludička a lákala mě do temného lesa. Šla jsem za ní.

Asi po půl hodině jsem se objevila opět v mém paláci. Ale byl úplně jiný a zároveň úplně stejný. Všechno tu totiž bylo temné, černé a strašidelné. Všude chodili elfové, skřítki a víly, ale ti také byli jakoby temní. Pak se stala ta nejdivnější a nejstrašidelnější věc. Z paláce jsem vyšla já. Ale byla jsem také temná. Bičovala jsem všechny, kteří mi zkřížili cestu.

„Ale to přeci nejsem já!“ A najednou se za mnou ozvalo: „Ale jsi. Toto království je opakem proti tomu tvému.“ Byla tam vrba. Panebože, to všechno mi říkala vrba! Zeptala jsem se: „Jak se odsud dostanu?“ „Musíš najít Magickou zahradu plnou kouzelných jablek, jen s pomocí jejich moci se dostaneš zpět.“ „A kde ji najdu?“ „Jdi do nejtemnější části lesa a tam ji najdeš.“ A pak se změnila v obyčejnou vrbu. „No bezva,“ řekla jsem si. Ale vydala jsem se tedy na cestu.

Žádnou zahradu jsem ale nenašla. Až pak. Došla jsem na mýtinu, kde stála ona Magická zahrada. Vchod však hlídala sfinga. Hlavu měla lidskou, křídla orlí, zadní tlapy koňské a přední tlapy lví. Přišla jsem až k ní a ona mi řekla: „Jestli se chceš dostat do zahrady, musíš odpovědět na moji hádanku, ale dej pozor. Jestli odpovíš špatně, zůstaneš tady a budeš muset zodpovědět všechny hádanky světa.“

Sakra, já na hádanky nikdy nebyla. „Dobře, zkusím to,“ a tak mi položila hádanku. Ale odpověděla jsem špatně. Když se mi sfinga chystala položit všechny otázky světa, objevila se stará vrba. „Počkej sfingo, já odpovím na všechny hádanky světa místo této ubohé holčičky.“ Pak se otočila na mě a řekla: „Utíkej rychle ke Třem branám, jediné tudy se dostaneš domů. Ale pamatuj si, že první brána se otevře pouze tehdy, když ti to dovolí Skalní obří. Druhá brána se otevře, až když se ti domů bude strašně chtít a třetí brána, až když nebudeš mít už vůbec žádné přání. Najdeš je v Zapomenutém chrámu.“

A tak jsem utíkala, ani nevím kam. Doběhla jsem k nějaké zřícenině a byla úplně zoufalá, že Tři brány nenajdu. Ale najednou se přede mnou objevily Tři brány. Prošla jsem jimi úplně bez potíží, což byl velký zázrak. A poté jsem se objevila ve škole. No jasně, vždyť dnes je vysvědčení! A tak mi ho paní učitelka předala a vyfotografovala jsem se jako nejlepší žákyně třídy.

Doma mě pak maminka přivítala, jako by se nic nestalo. Běžela jsem do svého úkrytu na stromě a tam ležela napsaná nějaká kniha. Otevřela se sama od sebe a já začala číst. A po chvíli jsem zjistila, že čtu svůj vlastní příběh!

Tak to byla ta nejpodivnější věc, co se mi stala. Ale jinak to vše bylo mé nejhezčí a nejkouzelnější dobrodružství v mém životě.

Míša, 9. B

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA VE 2.B

Je již tradicí na naší škole, že žáci vyšších ročníků připraví pro své mladší spolužáky „mikulášskou nadílku“. I letos se sedmáci svědomitě chystali a již několik týdnů dopředu si připravovali, koho odměnit a koho spíše „odnesou do pekla“
Ti, co byli hodní, se neměli čeho bát, ale zlobílci to měli opravdu těžké.
Děkujeme všem – Mikulášovi, andělům i čertům za vzornou přípravu.
A jak se to líbilo dětem ze 2.B? Jejich ohlasy si můžeme přečíst:

Líbil se mi Mikuláš, anděl měl kytičku a čert pytel. Hodně jsem se bála.
Halodová

Klárka

Nejvíc se mi líbil Mikuláš a andělci. Také čert Zlobílek. Ještě taky, jak tu ti čerti tancovali.
Zitka Okruhlicová

Mně se líbili čerti. Sedm bych jich poslal do pekla, ale jednoho ne, protože měl boty a čerti je nenosí.
Kubík Dudák

Mně se líbily jejich kostýmy.

Honzík Koníček

Mně se nelíbilo, jak ti čerti zlobili a ten jednorohý čert byl škaredý.

Markétka Flaková

Zaujalo mě, že čerti měli kožichy a řetězy.

Davídek Mašek

Čerti se mi líbili, protože strašili.

Tomík Harazin

Mně se líbilo, že ve 2.B byli čerti. Moje sestra byla andělka a jmenovala se Valentýnka. Hezký byl i maličký čertík.
Nachlingerová
Anetka

Maškarní
karneval

Dne 7.12. 2007 žáci 8. tříd pořádali každoroční maškarní ples. Maškarní ples nebyl určen jen pro malé a menší, ale také pro větší děti.

Začátek maškarního plesu byl v 15⁰⁰ hod, kdy se začaly scházet první masky.

8.A na úvod předvedla své vystoupení Piráti z Karibiku, poté se začaly pouštět písničky na rozjezd. 8. B učila malé děti ptačí tanec, který měl velký ohlas.

Po tanečku se vyhlásily nejhezčí masky. Na 1. místě se umístila malá čarodějnice, na 2. místě vodník, na 3. místě kopretina a na 4. místě se skončila krásná včelička.

Dospěláckou cenu vyhrála selka alias pan ředitel, vyhrál prasečí hlavu.

Poté se ještě chvíli tančilo a na rozloučenou nám pustil DJ krásné písničky.

Z tohoto maškarního plesu odcházely děti od nás s úsměvem.

Jana Chybová

7. 12. 2007 se konal na naší škole maškarní ples, který jsme pořádali my, osmáci.

Učili jsme se pouze první hodinu, ostatní jsme věnovali výzdobě. Takže jsme zdobili, lepili, malovali, lezli po štaflích, srovnávali, prostě dělali všechno, co k přípravě takového maskaráku patří.

Kolem dvanácté jsme šli domů každý pro svou masku a ve dvě hodiny jsme se zase sešli ve škole, DJ Olin už byl na místě.

Když odbila třetí hodina, všem se začal zvyšovat tep, atmosféra houstla a masky pomalu přicházely a zvědavě se rozhlížely. Pak komentátoři všechny přivítali a my, 8.A, jsme nastoupili do tělocvičny a všem přihlížejícím jsme ukázali náš taneček na hudbu z Pirátů z Karibiku. Béčko mělo také taneček, pro změnu mazurku. Po našich vystoupeních začala volná zábava a vyhodnocování masek.

Pořadí vypadalo takto:

1. místo-čarodějnice
2. místo-malý vodník
3. místo-kopretina
4. místo-včelička

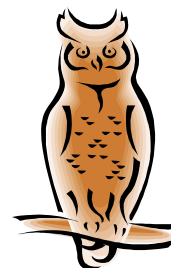
Nejllepší dospělácká maska byla selka, za kterou byl pan ředitel.

Myslím, že se nám tento karneval povedl a doufám, že byly všechny děti spokojené.

Eva Machová

VÝLET ŠKOLNÍ DRUŽINY A 2.B O PODZIMNÍCH PRÁZDNINÁCH DO ZOO HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Co jsme tam zažili? Co nás zaujalo? Co jsme si zapamatovali?

Chovali jsme si hady. Mohli jsme si sáhnout na sovu Hedviku a poštolku Páju.

Barbora Zíková

V ZOO nám ukazovali sovu Hedviku a poštolku Páju.

Jana Fousková

Mně se v ZOO líbilo, že tam byla zvířata.
Pokorná

Nela

Moc se mi líbilo na Hluboké v ZOO, jak nám ukazovali sovu Hedviku a poštolku Páju.
Jitka Fousková

Mě zaujalo chování hada. Byl hodný.

Lukáš Petrášek

Moc se mi líbila sova Hedvika a poštolka Pája a jak jsme si hladili hada a bylo mi tam krásně.
Magda Tlapová

Na Hluboké se mi líbily černé labutě.

Markéta Křížková

Viděla jsem tak vlky a koně. Chovali jsme tam hada. Ukazovali nám tam vývržky Hedviky.
Nikola Heřmanová

Sova se jmenovala Hedvika, stála na klacku a pak i lítala.

Aleš Benadik

Více najdete na www.zsbvodnany.estranky.cz

Oslovili jsme kuchařky školy.

V kolik hodin musíte začít, abyste stihly uvařit oběd včas ?
V šest hodin musíme začít s přípravami.

Jste spojeny s chováním žáků v jídelně?
Ano i ne, přibližně 2/3 žáků jsou slušní a vychovaní, třetina dětí se nechová moc slušně.

Jste spokojeny s vybavením kuchyně a jídelny?
Ano.

Co děláte, když nevaříte?
Uklízíme.

Co se stane se zbytkem stravy?
Bezpečně se odváží z jídelny.

Jak dlouhou máte přestávku?
Ze zákona 30 min.

Jak dlouhou máte pracovní dobu?
Také ze zákona, 8 hodin.

Ptal se Zbyněk Kříšťan

Anna konec ještě něco pro pobavení

Maminka hledá Pepíčka, koukne se z okna a vidí, jak sedí na trávě a jí 10ti centimetrového červa. Maminka křikne: „Pepíčku, nejez toho červa, hledá maminku a tatínka!!!!“ Pepíček řekne: „Ne ne, maminko, já už jsem je před chvílí snědl.“

Jednoho dne se dcerka ptá maminky: "Mami, proč máš některé vlasy bílé?"
"To je z tvého zlobení. Pokaždé, když provedeš něco špatného, zbělá mi jeden vlas." "A mami, proč má babička bílou celou hlavu???"

Víte proč policajti s sebou nosí truhlík s hlínou?
Aby mohli sázet pokuty.

Vběhne chlapeček do drogerie: "Honem, honem! Ségru napadl včelí roj!"
Prodavačka se zděsí: "Proboha, ale my tady nemáme žádné léky, musíš do lékárny." "Prosím vás, kdo mluví o lécích? Já chci co nejrychleji film do foťáku!!!"

Maminka jde s Pepíčkem do města a Pepíček chce na WC. Maminka řekne: „Až se vrátíš, zůstaň venku s kočárem.“ Pepíček jde do obchodu a když vyjde ven, kočárek už tam není. Vyhledá pana policistu a říká: „Pane, já jsem se ztratil.“ Policista se ptá: „A znáš svoji adresu?“
„Znám jen tuhle: www.Pepicek.cz!“

Sudoku je logická doplňovačka (puzzle). Cílem je vyplnit hrací pole o rozměrech 9x9

SU-DO-KU.org

3	6		5				8	4
2	4		1		3	9		
		8			4			7
4						6	2	
8			3		2			5
	2	9						1
7			2			1		
		4	9		8		7	2
1	9				5		6	8

Online version at <http://www.su-do-ku.org/351449>

číslly 1 až 9 podle následujícího pravidla: Každé číslo se musí vyskytnout pouze a jen jednou v každém sloupci, každém řádku a v každém regionu (ohraňené pole 3x3 políčka). Smyslem hry je najít pouze na základě logiky (žádné náhodné doplňování) postupně všechna chybějící čísla.

